

דיני טבילת כלים לפסח ולכל השנה - שיעור 504

I. מקור וכללי הענין

- (א) עיין בעבודה זרה (ע"ה:) דהלוקח כלי תשמיש מן העובדי כוכבים את שדרכו להטביל יטביל ולכן צריכין טבילה בארבעים סאה
- (ב) אין כלי חייב בטבילה אלא אם מניח עליו מאכל או משקה בלי הפסק כלי או שקית (שו"ע י"ד ק"כ - ד)
- (ג) כלי עץ שיש לו חשוקים של ברזל מבחוץ שמעמידים אותו אינו טעון טבילה (שו"ע י"ד ק"כ - ו) ויש מטבילין בלא ברכה (ש"ך י"ג)
- (ד) יש מחלוקת ראשונים אם טבילת כלים מן התורה או מדרבנן ועיין בערוך השלחן (י"ד ק"כ - ד) דכל רבותינו הסכימו דטבילת כלים מן התורה דילפינן מכלי מדין דכתיב (צמדזל ל"ח - כ"ה - ט"ו) אך את הזהב ואת הכסף... וטהר והך וטהר יתירה הוא לדרשא אתו על טבילת כלים ולהרמב"ם הוי רק אסמכתא בעלמא וע"ע בשו"ת יחווה דעת (ד - מ"ד) שהביא מהרדב"ז שרוב הראשונים סברו שהוא רק מצוה מדרבנן ולכן אם הוא ספק הוי ספק דרבנן לקולא
- (ה) דוקא כלי סעודה שקנה מנכרי משום שהכתוב איירי בכלי סעודה ודוקא כלי מתכת שהם דומה לששה מינים שכתב התורה (רש"י ע"ז ע"ה:) וכלי זכוכית טובלים מדרבנן הואיל וכי נשתברו יש להם תקנה ככלי מתכת ודעת המאמר מרדכי שהוא מן התורה (טבילת כלים דף מ) וכלי חרס אין צריך טבילה דהגעלה אין מועיל להם
- (ו) פארצעלאן אין צריך טבילה וחלילה בכרכה וגליזיר"ט (glazed) צריך טבילה דציפוי בזכוכית הוי כציפוי במתכת (ערה"ש כ"ט) אמנם שמענו בשם רב משה דאין צריכים טבילה (אהלי ישורון דף 121) ולי נראה דמי שסובר דצריך טבילה מותר לאכול ממי שלא טבל ואבאר
- (ז) כלים שלא באים לשלחן ג"כ צריכים טבילה כמו כלים שמבשלים בהם ואופים ומטגנים בהם וכן כל כלי העשוי מחומר שאינו טעון טבילה (כחרס) ומצופה מבפנים במתכת או בזכוכית צריך להטבילו אמנם כלי צבוע נידון לפי עיקר הכלי (ספר טבילת כלים ח - ו) וע"ע בספר אהלי ישורון שכתב ששמע מהאג"מ דכלי חרס שמצופה אין צריך טבילה אלא אם כן יש בהם קליפה של זכוכית ממש ועיין באג"מ (י"ד 3 - מ"ו צסופו)
- (ח) טבילת כלים לא בעי כוונה לכן אם טבלו קטן או עכו"ם לפני ישראל גדול עלתה בו טבילה (י"ד ק"כ - י"ד - ט"ו) ועיין בערה"ש (י"ד) דכלי זכוכית שהוא מדרבנן מותר ע"י קטן
- (ט) חציצה בדבר שמקפיד עליו אפילו מיעוט החוצץ כגון תיו דבוק לכלי ואם אינו מקפיד מועיל הטבילה ואם רוב הכלי מכוסה בזה חוצץ בכל ענין וצריכה טבילה אחרת (י"ד ק"כ - י"ג)
- (י) אסור להשתמש בכלי קודם הטבילה ואם עבר והשתמש בכלי לא נאסר מה שנשתמש בו דאין כאן בליעת איסור אלא הוא מצוה בעלמא (רמ"א ט"ז וערה"ש י"ז) והאג"מ התיר רק דבר יבש ולא לח עיין לקמן
- (יא) צריך שיהא הכלי רפוי בידו בשעת טבילה מטעם חציצה (ערה"ש כ) ועיין ברמ"א (3) דאם ליחלח ידו במימי המקוה אין לחוש דחציצה במיעוט שלא יכול להעבירו מותר לטבלו
- (יב) מברך על טבילת כלים אפילו אם הוא רק כלי אחת (ערה"ש כ"ג) ודלא כהשו"ע (ג)

II. פסקי האג"מ בענין טבילת כלים

- (א) כלי חשמלי שא"א לטובלם משום שמקום העלעקטרי אין להביא במים שיתקלקל ואם הם כלים שאין נותנים עליהם המאכל עצמו אלא נותנין שם קדרה אחרת א"צ טבילה שהוא כמו הטריפידש (tripod) (י"ד ק"כ - ד) אבל אם הוא כזה שנותנים בו המאכל עצמו צריך טבילה אמנם כלי כזה שלמעלה חוטי חשמל ולמטה מונח המאכל צריך טבילה רק חצי הכלי התחתון והוי כשני כלים המחברים (אג"מ י"ד ח - י"ז) וכן אם החוטים למטה (שס ל"ח) ויש מתכת המפסקת
- (ב) כלי אלומיניום שהיא מתכת חדשה שלא נזכרה בקרא דמן התורה אינם צריכים טבילה וגזרו רבנן כמו כלי זכוכית ודכי נשתברו יש להם תקנה ככלי מתכת דמי (אג"מ י"ד ג - כ"ג) וע"ע בשו"ת יחווה דעת (ג - כ"ד) דאין להוסיף על גזירת חז"ל והמתמיר להטבילם בלא ברכה תבוא עליו ברכה
- (ג) האוכל במלון שאין טובלין הכלים עיין באג"מ (י"ד ג - כ"ג) אם המאכל אין צריך להכלי יש להתיר בשעת הדחק ליטול המאכל ביד ולא בכף או מזלג אבל כשהמאכל צריך להכלי כגון מרק ושאר משקין אסור לאכול ממנו בלא טבילה ודלא כהערה"ש שהתיר אפילו משקין בדיעבד ואבאר
- (ד) כלים שאי אפשר להשתמש בהם רק ב' או ג' פעמים אינם מקבלים טומאה לכן אין צריך טבילה ואפילו אם אפשר להתקיים אך בשביל הזול אין משתמשין אפשר גם אלו אינם צריכים טבילה (אג"מ י"ד ג - כ"ג)

